

Ambientalitzem l'institut

Quan parlem d'ambientalitzar el nostre institut, volem dir fer que funcioni de la manera més ecològica possible, per tal que ocasioni el mínim d'impacte sobre el medi de Vidreres i rodalies.

Hi ha necessitat de fer-ho?

Ja des de la dècada dels anys 80, va començar a fer-se palès que l'impacte sobre el medi de la nostra manera de viure és intensíssim, perquè, tot i que no ens n'adonem, consumim i malbaratem recursos naturals a un ritme tan bestial que és insostenible, és a dir, que no pot durar: més a la curta o a la llarga acabarem per carregar-nos el medi, i qui sap si a nosaltres mateixos.

És per això que cal trobar una manera segura i perdurable de mantenir i millorar el nostre nivell de vida actual però sense posar en perill la continuïtat de la nostra subsistència en el futur. D'aquesta manera nova de viure se n'ha dit desenvolupament sostenible. Aquest concepte va aparèixer per primer cop l'any 1987, i es va definir com aquell que satisfà les necessitats del present sense comprometre la capacitat de les generacions futures per satisfer les seves pròpies necessitats. Va prendre una gran difusió a la Cimera de la Terra, celebrada l'any 1992 a Rio de Janeiro, on

es van reunir 179 estats per parlar de medi ambient i del futur de la Humanitat al planeta. Un dels documents que s'hi van aprovar va ser l'Agenda 21, en la qual es recull un pla d'acció per als anys 90 i per a la primera part del segle XXI que té l'objectiu d'aconseguir que tots els camps de l'activitat humana s'integrin de ple en el funcionament normal de la natura, de manera que li causin un impacte mínim.

En aquest sentit, ambientalitzar el nostre institut seria entrar, amb 7 anys de retard (!) però d'una manera decidida, en el projecte que té molta altra gent de procurar conviure harmoniosament amb la natura...i, de passada, seria un primer pas per, entesa la importància d'un desenvolupament sostenible, estendre la sostenibilitat a tots els nivells de la nostra vida i a tots els àmbits en què ens movem (casa nostra, la feina, el poble, etc.)

Què hem de fer?

Doncs, simplement, portar a la pràctica els canvis que calguin en l'administració i l'organització del centre per tal que funcioni segons el respecte per la natura que, teòricament, propugna quan ensenya a l'alumne el funcionament de la natura, i l'encaix de l'ésser humà en el conjunt de la biosfera. Es tracta d'aconseguir que, des de tots els punts de vista, el nostre institut funcioni ecològicament: començant per les fotocòpies, l'aigua i les estufes i acabant per les restes d'entrepans, els papers, les llaines i els plàstics.

És per això que se'ns gira una mica de feina, perquè haurem

de fer les coses PENSANT en la seva repercussió sobre el medi (des del nombre de fulls utilitzats per fotocòpies fins a separar el paper de plata del tros d'entrepà que no ens acabem...) i perquè ens haurem d'ORGANITZAR tots plegats: professors, personal no docent i alumnes, per tal de fer que la nova manera de funcionar no sigui "un pal", sinó que sigui eficaç, còmoda, ben coneguda per tots i ben repartida.

Es tracta, segurament, d'analitzar de manera crítica els nostres costums diaris i modificar-los una mica per fer-los sostenibles.

Com ho farem?

Doncs, de moment, aquest curs començarem per una cosa senzilla: la recollida selectiva ben feta. Es tracta de separar en contenidors diferents els diversos tipus de deixalla que generem a l'institut.

Per una banda, cal posar atenció al paper (que, pel fet que es tracta d'un centre educatiu, és un dels materials més abundants que es genera), i cal no només recollir-lo i reciclar-lo, sinó també procurar que es llençi després d'utilitzar-lo al màxim (per les dues cares) i procurar també de generar-ne el mínim possible, entregant als alumnes fotocòpies fetes per les dues cares.

Per altra banda, tenim totes les deixalles generades pels entrepans de l'esmorzar: tant els embolcalls (generalment plàstics i paper d'alumini) com les restes no consumides i el paper brut i untat. Els embolcalls poden anar, juntament amb els envasos, al contenidor d'envasos, mentre que les restes d'entrepà i el paper untat poden anar al contenidor de matèria orgànica i ser utilitzats, després d'un període de compostatge, en l'adob de l'hort que tenim en funcionament.

Les piles, el vidre i els reactius sobrats del laboratori són molt menys importants en volum, però cal també tenir-los presents i donar-los el tractament adequat.

Però la recollida selectiva és només un primer pas, perquè, a nivell de centre, haurem d'anar una mica més lluny i dissenyar i posar en funcionament un pla que ens permeti assolir un funcionament més net: l'energia consumida, l'aigua, etc. I, si pot ser, fer-ho en un termini curt de temps. Tots els professors, alumnes i personal no docent podem aportar una idea o una altra al projecte, que creixerà i es perfeccionarà amb totes les aportacions. Podem dissenyar un bon pla si tots hi aportem el nostre punt de vista. Segur que val la pena, pel bé de la natura i dels habitants futurs d'aquest tros del planeta que és Vidreres i rodalies.

TEXT: XAVIER VIÑAS
IL·LUSTRACIÓ: MARIA VALVERDE
IES VIDRERES

